

WYMOGI EDYTORSKIE

UWAGA!

**Redaktor zastrzega sobie prawo odrzucania, z przyczyn formalnych, artykułów niedostosowanych do wymogów edytorskich.
Artykuły będą podlegać podwójnej recenzji.**

POSTANOWIENIA OGÓLNE

- Edytor tekstu Word (format doc. lub docx.).
- Styl czcionki – Times New Roman.
- Wielkość czcionki tekstu głównego – 12 pkt.
- Wielkość czcionki przypisów – 10 pkt.
- Interlinia (światło) tekstu głównego – 1,5 pkt.
- Interlinia (światło) przypisów – 1,0 pkt.
- Standardowa strona A4 (30 wiersów po 60 znaków).
- Tekst powinien być wyjustowany.
- Marginesy standardowe – wszystkie po 2,5 cm.
- Wcięcie akapitowe powinno być wykonane pojedynczą tabulacją tj. 1,25 cm.
- W funkcji „Akapit” odstęp przed i po należy ustawić na 0 pkt.
- Jako sposób wyróżnienia tekstu stosuje się dla zwrotów w językach obcych (np. angielski, niemiecki, łaciński) wyłącznie *kursywę*, natomiast dla zwrotów w języku polskim wyłącznie **wytluszczenie**.
- Nie należy stosować podkreśleń i druku rozstrzelonego
- Tytuły książek podaje się *kursywą*, tytuły czasopism w „cudzysłowie”.
- Cytowane fragmenty tekstów oraz aktów prawnych oznacza się „cudzysłowem”.
- Wypunktowania dokonywać należy znakiem —
- Nazwiska pojawiające się w tekście głównym należy podawać z inicjałem imienia.
- Odsyłacz cyfrowy przypisu należy umieścić bezpośrednio po fragmencie, do którego odnosi się przypis (przed kropką kończącą zdanie).
- Tytuł powinien być napisany czcionką Times New Roman 14 pkt z **wytluszczeniem** oraz wyjustowany.

- Śródtytuły powinny być napisane czcionką Times New Roman, 12 pkt, z **wytluszczeniem**, wyrównane do lewej.
- Śródtytuły nie powinny być numerowane.
- Śródtytuły powinny być oddzielone od tekstu głównego od góry i od dołu pojedynczą interlinią (światłem).
- Nie należy stosować tzw. twardej spacji i automatycznego dzielenia wyrazów.
- Nie należy przenosić do następnej linii tzw. bękartów i wdów.
- Minimalna objętość referatu wynosi 20.000 znaków. Maksymalna objętość 25.000 znaków. Liczba ta obejmuje znaki ze spacjami, pola tekstowe, przypisy dolne i końcowe.
- Autorzy powinni dołączyć do tekstu następujące informacje: stopień lub tytuł naukowy, imię, nazwisko, afiliację (katedra, wydział, uczelnia) i umieścić je w lewym górnym rogu strony tytułowej referatu pisane *kursywą*.
- Do referatu powinno być dołączone streszczenie w języku polskim oraz angielskim (do 1000 znaków), słowa kluczowe w języku polskim oraz angielskim (około 5-10) oraz tłumaczenie tytułu referatu w języku angielskim. Umieszcza się je po tekście głównym a przed bibliografią.
- Wymagane jest sporządzenie bibliografii załącznikowej. Umieszcza się ją na koniec referatu.
- Fotografie zawarte w tekście powinny zostać przesłane w oddzielnych plikach w formacie JPG.

TABELE I RYSUNKI

- Opisy tabel i rysunków (zdjęć, schematów, map, itp.) powinny być zlokalizowane bezpośrednio nad i pod nimi (bez światła).
- Tabele (tab.), ryciny (ryc.), fotografie (fot.) powinny być ponumerowane oddzielnie.
- Nagłówki tabel oraz rysunków powinny być wyrównane do lewej i pisane czcionką: Times New Roman, 11 pkt.
- Źródło powinno być również wyrównane do lewej, pisane czcionką: Times New Roman, 11 pkt, *kursywą*.
- Tekst w tabelach powinien być pisany czcionką: Times New Roman, 10 pkt.

Tab. 1. Grupowość działania w procesach o kłusownictwo rybackie.

Lp.	Grupowość działania	Badane przypadki	
		Liczba	Udział procentowy
1	Indywidualnie	7	58,33%
2	Dwie osoby	4	33,34%
3	Trzy osoby	1	8,33%
	Razem	12	100,00%

Źródło: badania własne.

Fot. 1. Tereny tarliska ryb.

Źródło: http://www.kurekmazurski.pl/?art=12405&nr=44_11 (dostęp 17.11.2011 r.).

PRZYPISY

- Przypisy powinny być zamieszczone u dołu stron (przypisy dolne), na których występują ich odnośniki (odsyłacze) w następującej formie:

Opracowania autorskie (należy podać wszystkich współautorów opracowania):

1. P. Chmiel-Antoniuk, M. Duda, M. Ickiewicz-Sawicka, *Kultura a zbrodnia*, Czeremcha 2018, s. 10.

Opracowania zbiorowe:

2. W. Pływaczewski, P. Chlebowicz (red.), *Nielegalne rynki*, Olsztyn 2012, s. 49-71.

Fragmenty opracowań zbiorowych:

3. J. Narodowska, M. Duda, *Nielegalny rynek paliw w Polsce*, [w:] W. Pływaczewski, P. Chlebowicz (red.), *Nielegalne rynki*, Olsztyn 2012, s. 322-338.

Artykuły z czasopism:

4. W. Pływaczewski, *Przeciwdziałanie nielegalnej eksploatacji lasów pierwotnych*, „Przegląd Policyjny” 2012, nr 1, s. 61-87.

Artykuły z Internetu:

5. <http://www.ies.krakow.pl/wydawnictwo/prokuratura/pdf/.pdf> (dostęp 20.10.2011 r.).

Akty prawne:

6. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. 1997, Nr 88, poz. 553 ze zm.).

Orzeczenia sądów:

7. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 sierpnia 2005 r. (sygn. akt II AKa 251/05), OSA w Katowicach 2005, z. 3, poz. 15.

- W przypisach nie podaje się nazw wydawnictw.
- W kolejnych przypisach odnoszących się do pozycji już cytowanych stosuje się odpowiednio zapis w języku łacińskim: *ibidem*, *op. cit.* lub *passim* pisany kursywą.
- Każdy przypis powinien kończyć się kropką.

BIBLIOGRAFIA

- Opis bibliograficzny publikacji drukowanych należy stosować wg następujących schematów:

Opracowania autorskie (należy podać wszystkich współautorów opracowania):

1. Chmiel-Antoniuk, Duda M., Ickiewicz-Sawicka M., *Kultura a zbrodnia*, Czeremcha 2018.

Opracowania zbiorowe:

2. Pływaczewski W., Chlebowicz P. (red.), *Nielegalne rynki*, Olsztyn 2012.

Fragmenty opracowań zbiorowych:

3. Narodowska J., Duda M., *Nielegalny rynek paliw w Polsce*, [w:] W. Pływaczewski, P. Chlebowicz (red.), *Nielegalne rynki*, Olsztyn 2012.

Artykuły z czasopism:

4. Pływaczewski W., *Przeciwdziałanie nielegalnej eksploatacji lasów pierwotnych*, „Przegląd Policyjny” 2012, nr 1.

- W bibliografii nie umieszcza się źródeł internetowych, aktów prawnych, orzeczeń.
- W bibliografii nie umieszcza się stron podawanych publikacji.
- Podanie nazw wydawnictw wymagane jest jedynie przy publikacjach zagranicznych.
- Pozycje bibliografii powinny być posortowane alfabetycznie według nazwisk autorów.

PRZYKŁADOWA SZATA GRAFICZNA

Dr Maciej Duda

Adiunkt

Katedra Kryminologii i Polityki Kryminalnej

Wydział Prawa i Administracji

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Kłusownictwo wędkarskie i rybackie w znowelizowanej ustawie o rybactwie śródlądowym

Korzenie rybactwa i wędkarstwa sięgają początków ludzkości. Pierwsze narzędzia służące do połowu ryb znalezione w dolinie Eufratu datuje się na 3.000 r. p.n.e.¹. Linki, haczyki i sztuczne muchy stosowano także w antycznym Egipcie, Grecji, Rzymie i Chinach². Za pierwsze podręczniki wędkarskie uznaje się prace „Traktat o połowach na wędkę” J. Berners z 1496 r., „Sztuka wędkowania” W. Samuela z 1577 r. oraz klasyk „Wędkarz doskonały” I. Waltona z 1653 r., który doczekał się 400 edycji³.

Historia rybactwa i wędkarstwa na ziemiach polskich

Na ziemiach polskich wędkarstwo pojawiło się we wczesnym średniowieczu. Z tego okresu pochodzą znajduwane przez archeologów, głównie na Pomorzu, Mazurach, Kujawach i Wielkopolsce, cynowe, ołowiane i srebrne błyski⁴. Ryby były w państwie polskim ważnym źródłem pożywienia, a ich znaczenie wzrosło po wprowadzeniu chrześcijaństwa (posty). W państwie feudalnym instytucją prawną związaną z rybactwem było regale rybackie panującego (*ius regale*)⁵. Pierwszą ustawą w niepodległej Polsce, która regulowała warunki uprawiania rybactwa i wędkarstwa była uchwalona 7 marca 1932 r. ustawa o rybołówstwie w wodach śródlądowych⁶.

¹ <http://www.pzw.org.pl> (dostęp 10.04.2011 r.).

² M. Bnińska, *Socjologiczne aspekty wędkarstwa*, [w:] E. Grabowski, H. Jakucewicz (red.), *Wędkarstwo. Przeszłość, teraźniejszość, przyszłość*, Warszawa 1999, s. 13-14.

³ *Ibidem*, s. 16.

⁴ W. Radecki, *Oceny prawne kłusownictwa rybackiego*, „Prokuratura i Prawo” 2011, nr 9, s. 5.

⁵ M. Bnińska, *op. cit.*, s. 30 i n.

⁶ Ustawa z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie w wodach śródlądowych (Dz. U. 1932, Nr 35, poz. 357 ze zm.).